

în această țară. D-I N. Davidescu găsește, în opera lui Caragiale, lipsă de comprehensiune și de adâncire. Viața poporului acestuia, oricât ar avea scaderi, oricât ar fi de înapoiată sub anumite raporturi, are în ea destule elemente ca să trezească simpatia și interesul, dacă cel care scrie se pleacă asupra ei și o cercetează cu dragoste. Adevărat că acest scriitor a ris fără milă. Marile lui însușiri artistice au suferit, lovite de morbul sterilității sufletești. Imi aduc aminte că chiar la prima întrevedere pe care am avut-o cu Titu Maiorescu (eram scriitor debutant), acesta, vorbind despre Caragiale, făcea unele restricții pe care le regălesc în foarte interesantul articol al D-lui Davidescu. „Observă, spunea Maiorescu, că toate personajele acestui scriitor întrupează ticăloșia și perversitatea. Un singur tip al lui Caragiale e om detreabă și acela e un bețiv (Cetățeanul turmentat)“. Negreșit, d-I Davidescu nu va convinge pe iubitorii de artă să deprecieze complect opera acestui artist, însă observările sale sînt valabile din punctul de vedere în care d-sa se pune. Iarăși adevărat că niciodată Caragiale n'a avut cititori mulți în Ardeal și Bucovina iar piesele sale se joacă și astăzi cu săli prea puțin populate.

Libertatea, No. 4, 20 Februarie.

Un articol al redactorului nostru d-I Nicolae I. Popa, despre „Un mare uitat: Romain Rolland“.

D-I St. Antim vorbește despre Europa de azi, confirmînd o îndoială tragică a nopților noastre de gînduri și neliniște. Răsăritul biruitor al civilizației europene, explică d-sa, începe cu lupta dela Maraton; apusul a fost marcat de pacea dela Versailles. Făuritorii începutului: cetățenii atenieni Miltiade și Temistocle. Năruitorii: doi împărați teutoni: Vilhelm al Germaniei și Francisc Iosif al Austriei. Acești doi monarhi sînt pentru Europa ceiace au fost regii persieni Darie și Xerxe pentru Asia. Odinioară Asia a pierdut hegemonia civilizației. Astăzi o pierde Europa. Semnele se vădesc în loviturile ce primeste Anglia, reprezentanta lumii nouă, fie în vastele ei colonii fie în politica ei seculară. **M. s.**

Revista Științifică „V. Adamachi“. Vol. XXI. No. 4. Oct-Dec. 1935.

Ținînd un loc intermediar între o revistă de popularizare și una de lucrări originale, revista „V. Adamachi“ se prezintă cu o înfățișare distinsă, avînd totdeauna colaborări de reală competență. Numărul din ultimul trimestru al anului trecut, cuprinde o scurtă biografie a paleontologistului american *H. F. Osborn* care, pe lângă mari descoperiri de fosile, a organizat vestitul „American Museum of natural history“. Tot el a scris o carte de faimă mondială, bună de citit nu numai de naturaliști, dar de orice om de largă cultură: (în traducere franceză) *L'origine et l'évolution de la vie*. O idee proeminentă a acestui naturalist original este că viața nu s'a născut în apa mării ci în apele dulci de pe uscat. — Restul revistei este ocupat de articole originale ori de vulgarizare și de o foarte bogată rubrică a notelor și recenziilor.

România Medicală. Anul XIV. No. 4. 15 Februarie 1936.

Revistă de informație medicală scrisă mai ales pentru și de către practicieni. Se ocupă în largă măsură și de chestiunile profesionale ale medicilor. În genere e agreabilă scrisă, dar face abuz de portrete și de calificative. Fiînd vorba aici de o lume științifică prestigioasă, se pare că nu ar fi cu totul potrivit